

[Helge Adam Møller]

De to foregående talere har nævnt den Færdselssikkerhedskommission, som justitsministeren nedsatte for et par år siden. Så sent som for to dage siden, i mandags, havde vi et møde dér og lagde næstsidste hånd på den handlingsplan, som vi forhåbentlig kan aflevere til ministeren om en god måneds tid.

Det er en handlingsplan, hvor vi har sat os det mål, at vi i løbet af de første tre år vil reducere antallet af dræbte og kvæstede i trafikken med 15 pct. Det betyder, at der skal dræbes 100 færre og kvæstes 2.000 færre end i dag. I løbet af de næste seks år vil vi yderligere reducere det med 15 pct. Når 12 år er gået, er det vores mål i Færdselssikkerhedskommissionen, at man har reduceret antallet af de mennesker, der dræbes og kvæstes i trafikken, med 40 pct. i forhold til i dag, og det er ca. 300 færre dræbte og ca. 6.000 færre kvæstede.

På baggrund af den plan, vi diskuterede i mandags, og de næsten 30 forslag, som indgår i den, var der også en kort drøftelse af dette forslag blandt politikerne og de sagkyndige. Vi måtte dér konstatere, at der var ingen, der vidste, om det ville trække i den rigtige retning, eller om det ville være neutralt.

Derfor kan jeg tilslutte mig det, justitsministeren lagde op til: Lad os benytte denne kommission, hvor der sidder repræsentanter for alle trafikantgrupper, trafikforskere, folk fra FDM, fra politiet og fra de politiske partier, og lad os dér analysere det, lad os indhente de erfaringer, man har gjort i USA og Canada og andre steder, også dem, man har gjort i Sverige, der peger i den modsatte retning. Lad os så komme med en indstilling om, hvorvidt det er et egnet forslag, og hvis det skulle vise sig, at det er et egnet forslag, som altså vil medføre færre uheld i trafikken, så er vi positive.

Men vi har altså ikke grundlaget i dag, og derfor skal mit forslag være, at vi ikke gør særlig meget ud af det i Retsudvalget, men hurtigst muligt sender det over til vurdering i Færdselssikkerhedskommissionen.

Margrete Auken (SF):

Man kunne næsten få det indtryk af den konservative ordførers udtalelser, at det var, som om det gjaldt for os om at få slået et bestemt antal mennesker ihjel i trafikken. Jeg ved godt, at det mente hr. Helge Adam Møller ikke.

Det ville ikke gøre noget, om Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan blev bedre end de stadig væk alt for høje tal. Selv om der vil ske en 40 pct.s reduktion, er det stadig væk voldsomme dødstal, der er tale om. Jeg går da ud fra, at hele kommissionen er enig i, at om vi kunne få den til at fungere endnu bedre, ville det være godt, og det skal så være udgangspunktet for det, jeg siger her. Vi står jo også med en beslutning i Færdselssikkerhedskommissionen om at have en rullende handlingsplan, hvor vi altså hele tiden kan tage nye ting ind.

På den baggrund vil jeg sige, at jeg synes, det er et godt forslag, Fremskridtspartiet har lavet. Jeg blev lidt overrasket over det, for det er ikke rigtig de toner, vi plejer at høre fra Fremskridtspartiet, men jeg skal bestemt ikke bebrejde forslagsstillerne, at de har lavet noget, som er rimeligt ræsonnabelt. Man har ikke forsøgt at lave et udarbejdet lovforslag. Jeg kan se på forslaget, at man er klar over, at vi skal have nogle informationer hjem, og at vi skal se, hvad det vil kræve af registreringssystemer osv., hvis vi skal have det til at virke.

Men det, som overordnet gør forslaget godt, er, at det tackler på mere retfærdig vis, end vi i øjeblikket har lagt op til, det problem, at vi står med nogle grupper, som åbenlyst har en stor del af ulykkerne. Vejkantundersøgelsen osv. viser det. Vi kan godt sige, at det fortrinsvis er unge mænd i alderen fra sådan til sådan. Vi kunne udvide det en lille smule og sige, at det fortrinsvis er dem, der lige har fået kørekort, og det er jo rigtigt. Men der er ingen grund til at sige, at det er den gruppe alene, og det har man været lidt tilbøjelig til i forslaget om, hvorvidt man skulle have kørekort på prøve, eller hvordan det nu skulle gøres.

Jeg synes, tankegangen i det her forslag er betagelig bedre end kørekort-på-prøve-tankegangen og den slags ting, fordi det meget let bliver uretfærdigt i forhold til, at der også laves gentagne og alvorlige forseelser af en række andre, f.eks. folketingsmedlemmer. Man kunne nævne i stribevis af forseelser, der er os bekendt her fra talerstolen, og det vil være glimrende, hvis det virkede sådan, at det hobede sig op og man for en gangs skyld tog det alvorligt. Det synes jeg er godt.

Det er klart, at vi skal have forslaget i Færdselssikkerhedskommissionen. Jeg kan glæde